

การพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่องาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บัตรสะสมแต้มเสริมแรง ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์

Development of student behavior that is irresponsible towards workload Grade 5 By using the card to collect points for reinforcement. in the subject of economics

วรรณวิสา แซ่เหลียม^{1*}

Wannawisa Saeliam¹

¹สาขาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Social studies field Faculty of Humanities and Social Sciences Surindra Rajabhat University

*Corresponding Author; e-mail : noey.wanwisa2621@gmail.com

Received : July 11, 2022; Revised : September 15, 2022; Accepted : September 18, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่องานที่ในการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนหนองโงก “สุรวิทยาคม” โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้าน การเรียน และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียนรวมทั้ง ดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากคุณครูที่เข้าสอนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้นทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่องานที่มากขึ้น ทำงานที่ได้รับมอบหมาย และส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

คำสำคัญ (Keywords) : พฤติกรรมการเรียน, ความรับผิดชอบ, แรงจูงใจ

Abstract

This class research The aim is to develop study behavior to be responsible for better learning duties of students in Grade 5, Semester 2, academic year 2023, Nong Tong School "Sura Wittayakhom" by collecting data from Observations, interviews, learning information, and questionnaire responses from students. Using motivation to reinforce by giving praise to students including Taking care of their studies to be responsible, interested in learning, and following up with teachers who teach makes students more enthusiastic about learning. Be attentive to learning Be more responsible and interested in learning, creating a learning atmosphere within the classroom that is conducive to learning. Have determination to study Have more responsibility Do assigned work and submit work on time. Know how to help each other.

Keywords : study behavior, responsibility, motivation

บทนำ (Introduction)

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของห้องเรียนและโรงเรียน ตามความประสงค์ของสังคม เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสภาพพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนส่วนมากที่พบในปัจจุบันนี้ ได้แก่ พฤติกรรมลุกจากที่นั่ง คุกกัน เล่นกัน ส่งเสียงดัง และไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นปัญหาในขณะที่กำลังทำการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนน้อยลงเพราะมักจะพูดคุยกันในขณะที่กำลังเรียนทำ ให้ครูต้องหยุดการเรียนการสอน และหันมาตักเตือนแทน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นผลทำให้ไม่สามารถดำเนินการสอนไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

นักจิตวิทยาที่ได้เสนอวิธีปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ สกินเนอร์นักจิตวิทยาผู้ก่อตั้งทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำได้นั้นถึงการเสริมแรง และสนใจในการปรับพฤติกรรมมีความเชื่อว่าเมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับการเสริมแรงแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งขึ้นแต่ถ้าพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นจะมีความถี่ลดลงจนหายไป และสกินเนอร์พบว่าอัตรา การตอบสนองในพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนมากในระยะที่ได้รับการเสริมแรง ทฤษฎีนี้สามารถนำไปประยุกต์ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนได้ คือ เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วได้รับแรงเสริมจากครู เด็กมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้นและถ้าเด็กไม่ได้รับการเสริมแรงเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น คุกกัน ลุกออกจากที่ เป็นต้น พฤติกรรมนั้นจะมีความถี่ลดลงจนกระทั่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาย่อยหายไปที่สุด เด็กจะเห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลและคำชมเชย การสัญญาว่าจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความดีได้มากกว่าการดุหรือการขู่ว่าจะลงโทษ

ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนโดยตรง เพื่อไม่ให้นักเรียนมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียน และเป็นคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม และในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะนำวิธีการเสริมแรง(Reinforcement) มาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น การกล่าวคำชมเชย หรือ การให้รางวัล เป็นการตอบแทน โดยวิธีการนี้อาจจะเป็นวิธีการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาหาสาเหตุพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อการงาน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้บัตรสะสมแต้มเป็นการเสริมแรงทางบวก รายวิชาเศรษฐศาสตร์
2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนหนองโตง “สุริยวิทยาคม”

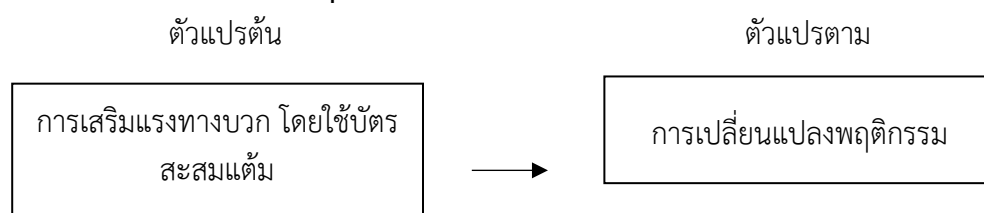
การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

วรรณนา นันทาเขียน. 2563 การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัยการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ

1. ศึกษาคุณลักษณะความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย
2. พัฒนารูปแบบการจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 3. ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 4. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย การด าเนินการวิจัยมี 4 ตอน คือ 1.การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและคุณลักษณะความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 2. การพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 3. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 4. การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีความสมบูรณ์ ผลการศึกษาดังนี้ 1. การศึกษาคุณลักษณะความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเปลี่ยนความคิดและด้านการควบคุมอารมณ์ 2. รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน 3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด 4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัย 5. ครูและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงบริหาร ท าให้เด็กสามารถจัดการกับการท างานได้สำเร็จด้วยตนเองปฏิบัติงานต่างๆได้อย่างประสบความสำเร็จ และเป็นเด็กที่มีคุณภาพต่อประเทศชาติในอนาคต

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
 - 1.1 ประชากร (Population) ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนหนองโตง “สุริยาศรม”ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 43 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนหนอง โตง “สุริยาศรม”ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบในระดับดี มีความรับผิดชอบในระดับปานกลาง มีความรับผิดชอบในระดับพอใช้ และควรปรับปรุง

2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการงาน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอน และขณะมอบหมายงาน การบ้าน หรือ ใบงาน ให้นักเรียน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนน โดยใช้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนหนองโตง “สุรวิทยาคม” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนนสังเกตเป็นรายสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

3.4 นำรูปแบบการให้คะแนนไปใช้จริง และทำการเก็บข้อมูลทำการประเมินคะแนน และผลงาน ของนักเรียนตามชิ้นงานที่ส่งครูผู้สอน ในวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียน หนองโตง “สุรวิทยาคม” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกต แบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักเรียนใช้เวลาทั้งสิ้น สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อการงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานก่อน และทำได้ ถูกต้อง และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักเรียนที่ส่งช้า คะแนนจะลดลงไปเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการงาน ของนักเรียนนั้นใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้ คะแนน เต็มแก่นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์เพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะ มีการกระตุ้นนักเรียนโดยการให้รางวัล และมีการตำหนิและกล่าวตักเตือนนักเรียนผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบ ในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยการเพิ่มภาระงานให้แก่ผู้ที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดย จะไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัลนักเรียน มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักเรียน และกลัวถูกตัดคะแนน นักเรียนก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนา พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการงานไปในทางที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 คิดจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละ ของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดระยะเวลา และไม่ส่งงาน

5.2 นำค่าสถิติร้อยละ และค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์มา วิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ ผลการเรียนรู้ดีขึ้นหรือไม่ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่บันทึกได้} \times 100}{\text{จำนวนตัวอย่าง}}$$

การคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ ในแต่ละครั้งมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้นคิด เป็นกี่เปอร์เซ็นต์/ ครั้ง โดยการใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = n / N \times 100$$

เมื่อ n คือ จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ

เมื่อ N คือ จำนวน ข้อมูลทั้งหมด

หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนการประเมิน ความพึงพอใจ ใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2552 : 186)

$$S. D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S. D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง

สอง

$(\sum x)^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N หมายถึง จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ผลการวิจัย (Research Results)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียน และการตอบแบบสอบถามจาก นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากคุณครูที่เข้าสอน ซึ่ง นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนหนองโตง “สุรวิทยาคม” จำนวน 43 คน มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียน มากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนรู้และสรุปผลการเปรียบเทียบจากการ ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 1 แสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 (ครั้งที่ 1)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	-	69.77	30.23	-	18.60	81.40
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในเวลาที่ครูสอน	23.26	72.09	4.65	-	65.11	34.89
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	9.30	86.05	4.65	23.26	76.74	-
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	4.65	4.65	90.70	-	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	9.30	39.53	55.81	9.30	34.89	55.81
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	60.47	39.53	-	83.72	16.28	-
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	56.51	53.49	-	65.11	34.89	-
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	37.21	62.79	-	60.47	39.53	-
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	13.95	62.79	23.26	30.23	60.47	9.30
10	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในประถมศึกษาปีที่ 6	25.58	20.93	53.49	62.75	37.21	-

ที่มา : วรรณวิสา แซ่เหลียม (2562 : 34)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

แบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความรับผิดชอบมากขึ้นจากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียน ไม่

นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและ การบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้าน เพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียนรู้ จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมและการเรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

- จิราภา เต็งไธรัตน์ และคณะ. (2533). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุมพล หนิมพานิช และคณะ. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชม ภูมิภาค. (2516). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: บริษัทคอมแพคท์พริ้นท์ จำกัด.
- โยธิน คันสนายุทธ และคณะ. (2533). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- อารยา อินทร์จันทร์. (2548). *การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ.

